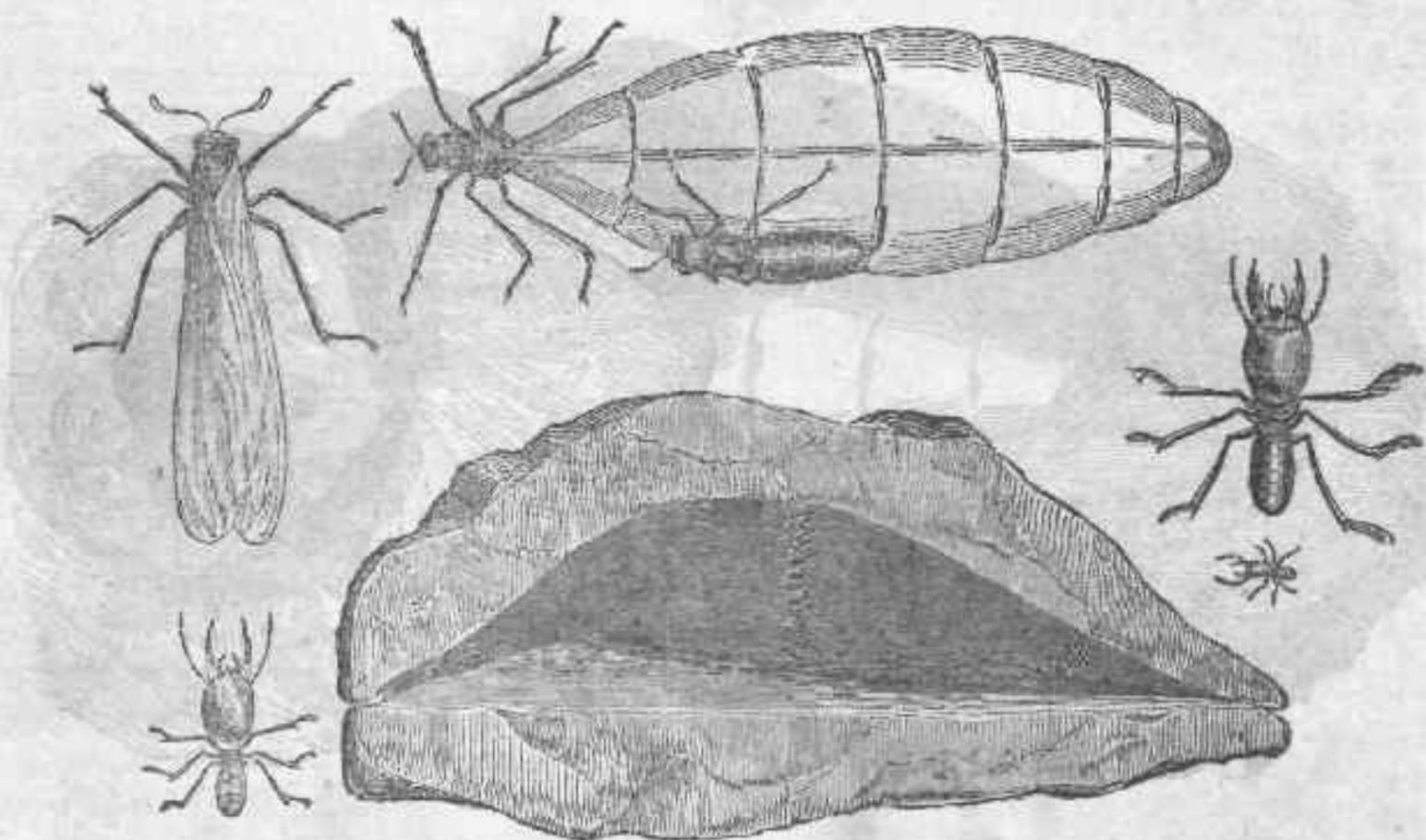

μον τι ζεύγος τῶν εὐγενεστέρων τάξεων ὑπὸ τοῦ ἔρωτος συνθεθῆν, ἀναλαμβάνουσιν αὐτὸ, τὸ περιβάλλουσι διὰ λεπτοῦ περικαλύμματος ἐξ ἀργίλλου, ὅπως τὸ προστατεύσωσι κατὰ παντὸς κινδύνου, καὶ διατηρήσωσιν ἀτάραχον τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος τῶν, τὸ ἐκλέγουσι βασιλέα καὶ βασίλισσαν νέου κράτους, καὶ ὄρχονται ἐν τῷ ἄμα τῆς οἰκοδομῆς νέας πόλεως, αὐθορμήτως ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πειθαρχῶσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς, νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπογόνων τῶν, νὰ φρουρῶσιν αὐτοὺς, νὰ φέρωσιν αὐτοῖς φόρον ἐφοδίων, μέχρις οὗ αὐξήθῃσιν ἡ βασιλικὴ ἀπογονή, συμμετασχῆ τῶν ἀγίωνων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ βασίλις κατακλείεται ἐντὸς τῆς δι' αὐτὴν παρασκευασθείσης μεγαλοπρεποῦς αἰθούσης, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐξέρχεται αὐτῆς, ἢ θύραν κἂν νὰ ἔχη δι' ἧς καὶ ἂν θέλῃ νὰ δυνῆθῃ νὰ ἐξέλθῃ, κατὰ τοὺς μὲν, διότι πρωτίστη αὐτῆς ἀρετὴ εἶναι ὁ πατριω-

ἔχουσα τριῶν, καὶ μέχρι τεσσάρων καὶ πέντε δακτύλων μῆκος, βάρος δὲ ἴσον πρὸς εἴκοσι ἢ τριάκοντα χιλιάδας ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς! Λαμβάνει δὲ σχῆμα ἐπιμήκης, καὶ ἔχει κίνησιν τινα συσταλτικὴν, ὡς κυματισμὸν ἀδιάκαπον, ἀλλ' ἄπονον, ὡς φαίνεται διὰ τὸ ἔντομον, προερχομένην δὲ ἐκ τῆς ὠστοκίας, ἧτις χωρεῖ ἀδιάλειπτος.

Ἡ βασίλις τῶν λευκομυρμηκῶν δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὡς τὴν σπαρτιάτιδα ἐκείνην ὅτι γεννᾷ ἓνα μὲν, ἀλλὰ λέοντα· αὐτὴ μύρμηκας μὲν γεννᾷ, ἀλλὰ περιπου πεντηκοντατέσσαρα ἑκατομύρια! διότι ἀνά πᾶν λεπτὸν γεννᾷ ἑξακόσια, ἐπὶ δύο δὲ ὁλόκληρα ἔτη οὐδὲ στιγμὴν παύει τίχτους. Τοιοῦτος εἶναι ὁ πληθυσμὸς τῶν μυρμηκῶν τούτων, ἐν ᾧ ἡ μεγίστη κυψέλη μόλις περιέχει δεκαεξὶ μέχρις εἴκοσι χιλιάδων μελισσῶν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο τῆς κυοφορίας καὶ ὠστοκίας, ὁ σύζυγος τῆς βασίλισσης, ἀπολέσας τὰ

Λευκομύρμηκας, ἀρσῆν, θῆλις, στρατιώτης, ἐργάτης.

τισμὸς, καὶ πᾶσα αὐτῆς ἡ φροντίς περιστρέφεται εἰς τὴν αὐξάνειν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ ὑπηκόου αὐτῆς· κατ' ἄλλους ὅμως, διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ γαστήρ τῆς ἄρχεται ἐξογκουμένη, καὶ ἡ φιλάρεσκος λευκομύρμηξ δὲν θέλει οὕτως ἔχουσα τὸ σῶμα νὰ ἐκτίληται εἰς τὰς ὄψεις καὶ ἐπικρίσεις, μεγαλῶς διαφέρουσα τινῶν κυριῶν, αἵτινες ὑπὸ περιστάσεις ὁμοίας οὐτε τὸν ἀντίχρονον ἐγκαταλείπουσιν, καὶ τὴν Πόλκαν ῥυθικιδνεύουσιν κατὰ δύναμιν. Ἀληθὲς ὅμως ὅτι οὐδέποτε αἱ κυρίαι αὗται δύνανται νὰ εἰσῶσι πρὸς τὴν βασίλισσαν τῶν λευκομυρμηκῶν, διότι αὐτῆς ἡ γαστήρ βαθμηδὸν ὄγκουμένη, γίνεται μετὰ τινα χρόνον, εἰς διάστημα δύο ἐτῶν φέρ' εἰπεῖν, χιλίας πεντακοσίας ἢ δεσχιλίας φορὰς ὀγκωδεστέρα τοῦ λοιποῦ σώματος τῆς, ἧτοι καταντᾷ

πτερά του, κάθεται κεκρυμμένος ὑπὸ τὴν ἀπέραντον γαστέρα τῆς συζύγου του, καὶ εἰς αὐτὸν ὀλίγον προσέχουσιν οἱ ὑπηκοοὶ του.

Τούτων δὲ μέγας ἀριθμὸς διηνεκῶς παρευρίσκειται εἰς τε τὸν βασιλικὸν καὶ εἰς τοὺς παρακειμένους θαλάμους, ἀσχολούμενος εἰς τὸ ν' ἀποκομίζῃ τὰ τικτόμενα ὠὰ, καὶ νὰ τὰ ἐναποθέτῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἰς τὰ παιδοκομεία, ἔπου τὰ μυρμηκία ἐξελθόντα τῶν ὠῶν, τρέφονται δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἐκ τῶν τεταμιευμένων ἐφοδίων, μέχρις οὗ αὐξήσῃ τοσοῦτον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ προμηθευθῶσι μόνω τῶν τὴν τροφήν τῶν, καὶ νὰ συμμετέχωσι τῆς κοινῆς ἐργασίας, καταταττόμενοι εἰς τοὺς ἀργάδεις ἢ εἰς τοὺς ὀπλίτας, εἴτε ἐκ γενετῆς εἰσὶ διαφοροὶ αἱ δύο φυλαί, εἴτε διὰ προβίθασμου, ἀναλόγως τῆς